

1. ปัจจัยความเสี่ยง

ข้อความดังต่อไปนี้แสดงถึงปัจจัยความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญบางประการอันอาจมีผลกระทบในทางลบต่อบริษัท และบริษัทย่อย และมูลค่าหุ้นของบริษัท นอกเหนือจากปัจจัยความเสี่ยงที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้ อาจมีความเสี่ยงอื่นๆ ซึ่งบริษัท ไม่อาจทราบได้ในขณะนี้หรือเป็นความเสี่ยงที่บริษัท พิจารณาในขณะนี้ว่าไม่เป็นสาระสำคัญซึ่งอาจเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มีความสำคัญต่อไปในอนาคต ความเสี่ยงดังกล่าวอาจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อธุรกิจ รายได้ ผลกำไร สินทรัพย์ สภาพคล่อง แหล่งเงินทุน ผลการดำเนินงาน ฐานะทางการเงิน หรือโอกาสของบริษัทและบริษัทย่อย ข้อความในลักษณะที่เป็นการคาดการณ์ในอนาคต (Forward-Looking Statements) ที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้ หรือ โครงการในอนาคต การคาดการณ์เกี่ยวกับผลประกอบการ ธุรกิจ แผนการขยายธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจของบริษัท นโยบายของรัฐและอื่นๆ ซึ่งเป็นการคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ในอนาคต อันเป็นความเห็นของบริษัทในปัจจุบันซึ่งมิได้เป็นการรับรองผลการประกอบการหรือเหตุการณ์ในอนาคต และผลที่เกิดขึ้นจริงอาจมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการคาดการณ์หรือคาดคะเนก็ได้ สำหรับข้อมูลในส่วนนี้ที่อ้างอิงหรือเกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจหรืออุตสาหกรรมในภาพรวมของประเทศ ได้มาจากข้อมูลที่มีการเปิดเผยหรือคัดย่อจากสิ่งพิมพ์หรือจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ โดยที่บริษัทมิได้ทำการตรวจสอบหรือรับรองความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าวแต่ประการใด

บริษัทประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายเครื่องคั้นเพื่อสุขภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ และความเสี่ยงอื่นๆ ที่สำคัญดังนี้

1.1 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ

1.1.1 ความเสี่ยงจากการไม่มีที่ดินที่ตั้งโรงงานเป็นของบริษัทเอง

ปัจจุบันโรงงานผลิตสินค้าของบริษัททั้งสองแห่ง ได้แก่ โรงงานบางชัน อยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมบางชัน ถนนเสรีไทย เขตคันนายาว กรุงเทพฯ เนื้อที่ดิน 2 ไร่ 1 งาน 88.2 ตารางวา และ โรงงานคลอง 13 อยู่ที่ถนนทวงหลวงชนบท ปท.3012 (เลียบคลอง 13 ฟังตะวันตก) อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี เนื้อที่ดิน 97 ไร่ 3 งาน 49 ตารางวา ตั้งอยู่บนที่ดินของกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท ซึ่งบริษัทได้เช่าที่ดินเปล่า/ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของโรงงานทั้งสองแห่ง กับกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท เพื่อใช้เป็นโรงงานผลิตสินค้าของบริษัท มีอัตราค่าเช่าเป็นอัตราตลาดซึ่งกำหนดโดยการอ้างอิงจากราคาประเมินของผู้ประเมินราคาทรัพย์สินอิสระ

โรงงานบางชัน เป็นโรงงานแห่งแรกของบริษัท มีผู้ถือหุ้นใหญ่รายหนึ่งของบริษัทเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน พร้อมอาคาร โรงงาน และสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ของโรงงานแห่งนี้ ซึ่งบริษัทได้ใช้เป็นโรงงานผลิตสินค้าของบริษัท มาตั้งแต่เริ่มประกอบกิจการจนถึงปัจจุบัน โดยบริษัทได้ทำสัญญาเช่าสินทรัพย์ดังกล่าวกับผู้ถือหุ้นใหญ่ อายุสัญญาเช่า 3 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2556 สิ้นสุดสัญญาวันที่ 30 กันยายน 2559 และสามารถต่ออายุสัญญาได้อีกคราวละ 3 ปี นอกจากนี้ ที่ผ่านมามีบริษัทได้ก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ เพิ่มเติมบนที่ดินเช่าดังกล่าว ได้แก่ อาคารโรงอาหาร พื้นที่โล่ง มีหลังคาคลุมหรือคังสินค้า เป็นต้น ซึ่ง ณ วันที่ 31 มีนาคม 2557 บริษัทบันทึกบัญชีสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวในงบการเงินของบริษัท โดยมีมูลค่าตามราคาทุน 14.50 ล้านบาท และมูลค่าตามบัญชีสุทธิ 9.25 ล้านบาท

โรงงานคลอง 13 เป็นโรงงานแห่งที่สองของบริษัท มีกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ทั้งหมดของบริษัทเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกันในที่ดินเปล่าซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานนี้ ซึ่งบริษัทได้ลงทุนก่อสร้างอาคาร โรงงาน และสิ่งปลูกสร้างต่างๆ บนที่ดินดังกล่าว โดยได้เริ่มก่อสร้างในปี 2553 การก่อสร้างได้แล้วเสร็จและเริ่มสายการผลิตแรกในเดือน

เมษายน 2555 ปัจจุบันบริษัทได้ทำสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวอายุสัญญาเช่า 20 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2556 สิ้นสุดสัญญาวันที่ 30 กันยายน 2576 และเมื่อพ้นระยะเวลา 3 ปี นับจากวันเริ่มต้นของสัญญาบริษัทมีสิทธิซื้อที่ดินดังกล่าว ในราคาเฉลี่ยของราคาประเมินโดยผู้ประเมินราคาอิสระสองรายที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่ง ณ วันที่ 31 มีนาคม 2557 อาคาร โรงงาน และสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวมีมูลค่าตามราคาทุน 308.18 ล้านบาท และมูลค่าตามบัญชีสุทธิ 276.15 ล้านบาท (รายละเอียดสาระสำคัญของสัญญาเช่า สรุปไว้ในส่วนที่ 2 ข้อ 5 ทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ข้อย่อย 5.3.1 สัญญาเช่า (1) สัญญาเช่าที่ดินและอาคารโรงงาน)

บริษัทเห็นโอกาสทางการตลาดและให้ความสำคัญกับการลงทุนขยายการผลิตเพื่อสร้างโอกาสการเติบโตในอนาคตมากกว่าการลงทุนในที่ดินโรงงาน จึงได้ตัดสินใจทำสัญญาเช่าแทนการซื้อทันที โดยการเช่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างโรงงานบางชั้น บริษัทตกลงทำสัญญาเช่าระยะสั้น เนื่องจากบริษัทจะย้ายโรงงานบางชั้นไปรวมกับโรงงานคลอง 13 ให้แล้วเสร็จภายในปี 2558 ด้วยสาเหตุที่โรงงานบางชั้นมีพื้นที่ค่อนข้างเล็กและไม่สามารถขยายเพิ่มเติมได้อีก ในขณะที่โรงงานคลอง 13 เป็นโรงงานใหม่และมีขนาดใหญ่เพียงพอที่จะรองรับการขยายกำลังการผลิตได้อีก รวมถึงการย้ายการผลิตของโรงงานบางชั้นมาที่โรงงานคลอง 13 ด้วย ซึ่งการรวมศูนย์การผลิตดังกล่าว จะช่วยให้การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งในด้านการผลิต คลังสินค้า และระบบโลจิสติกส์ ซึ่งจะทำให้บริษัทมีต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่ลดลงในระยะยาว สำหรับการเช่าที่ดินที่โรงงานคลอง 13 นั้น ในอนาคตหากบริษัทมีกระแสเงินสดเหลือจากการดำเนินงานและการขยายกิจการตามสมควรแล้ว บริษัทจะพิจารณาซื้อที่ดินดังกล่าวจากกลุ่มผู้ถือหุ้น ตามหลักการที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 11/2556 เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2556 และต่อมาที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 3/2557 เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2557 ได้อนุมัติกำหนดแนวทางและเงื่อนไขทางการเงินที่สำคัญของการซื้อที่ดิน ดังต่อไปนี้

1) ประมาณการกำไรก่อนดอกเบี้ยจ่าย ภาษีเงินได้ และค่าเสื่อมราคา (EBITDA) ในปีที่จะซื้อที่ดินสูงกว่าราคาประเมินที่ดิน 2.0 เท่าขึ้นไป

2) ประมาณการอัตราส่วนทางการเงินต่างๆ ในปีที่จะซื้อที่ดินไม่ผิดเงื่อนไขในสัญญาเงินกู้กับธนาคารต่างๆ ได้แก่ อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้ (Debt Service Coverage Ratio) อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน และสอดคล้องกับอัตราส่วนหนี้สินที่มีภาระดอกเบี้ยต่อกำไรก่อนดอกเบี้ยจ่าย ภาษีเงินได้และค่าเสื่อมราคา (Interest Bearing Debt to EBITDA Ratio)

3) ประมาณการกระแสเงินสดในอนาคต (Projected Cash Flow) ยังคงอยู่ในระดับปกติ เช่น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเทอมการค้าอย่างมีนัยสำคัญ ไม่มีแผนหรือความจำเป็นในการลงทุนขนาดใหญ่เกินกว่า 100 ล้านบาท ในอีก 2 ปี ถัดจากปีที่จะซื้อที่ดิน และ/หรือ ไม่มีเหตุปัจจัยอื่นๆ อันอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อ Projected Cash Flow อย่างมีนัยสำคัญในอีก 2 ปี ถัดจากปีที่จะซื้อที่ดิน

4) กรณีที่ยังไม่มีการตกลงซื้อขายที่ดินเกินกว่า 7 ปี หลังจากวันเริ่มต้นสัญญาเช่า (หลังจากวันที่ 1 ตุลาคม 2563) บริษัทจะพิจารณาขอวงเงินกู้ระยะยาวจากสถาบันการเงินเพื่อดำเนินการซื้อที่ดินดังกล่าว โดยคำนึงถึงปัจจัยทั้ง 3 ข้อข้างต้นประกอบด้วย เพื่อให้มั่นใจว่าการตัดสินใจดังกล่าวเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อบริษัท

ทั้งนี้ ในระหว่างที่ยังไม่มีการซื้อที่ดิน บริษัทจะพิจารณาทบทวนเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้นเป็นประจำทุกปี เพื่อให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต ซึ่งการซื้อที่ดินดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา (เช่น สิทธิในการซื้อเมื่อพ้นระยะเวลา 3 ปี นับจากวันเริ่มต้นของสัญญา ในราคาเฉลี่ยของราคาประเมินที่ประเมินโดยผู้ประเมินราคาอิสระสองรายที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต.

เป็นต้น) รวมทั้งจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำรายการระหว่างกัน และจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการบริษัท และ/หรือ ที่ประชุมผู้ถือหุ้นต่อไป

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการเช่าที่ดินดังกล่าวบริษัทอาจมีความเสี่ยงในกรณีที่บริษัททำผิดสัญญาเช่า และมีผลให้สัญญาเช่าต้องสิ้นสุดลง ซึ่งในกรณีนี้อาคาร โรงงาน และสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่บริษัทได้ลงทุนก่อสร้างบนที่ดินเช่า จะตกเป็นของผู้ให้เช่า โดยบริษัทจะไม่ได้รับการชดเชยใดๆ อีกทั้งจะต้องตั้งค้ำยาค่าเงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรใน ส่วนได้ก่อสร้างบนที่ดินเช่าดังกล่าว

ทั้งนี้ บริษัทมีภาระต้องจ่ายค่าเช่าตามสัญญาดังกล่าวทุกเดือนเป็นจำนวนเงินรวม 542,136 บาทต่อเดือน สำหรับค่าเช่าในปีแรก และมีอัตราค่าเช่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 - 3.0 ต่อปี ซึ่งบริษัทมีกระแสเงินสดเพียงพอต่อการชำระค่าเช่าดังกล่าวได้ รวมทั้งการปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นๆ ของสัญญาเช่า เช่น การดูแล บำรุงรักษาซ่อมแซม อาคาร โรงงาน สิ่งปลูกสร้างให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดีตลอดไป การชำระค่าภาษีอันเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่เช่า เป็นต้น เป็นสิ่งที่บริษัทต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดอยู่แล้ว และเชื่อว่าบริษัทจะสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัญญาได้ทุกประการ และไม่มีเหตุให้บริษัทต้องถูกยกเลิกสัญญาก่อนกำหนดเวลา ประกอบกับผู้ให้เช่าเป็นกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท (ปัจจุบันถือหุ้นบริษัทในสัดส่วนร้อยละ 100 ก่อนการเสนอขายหุ้นให้แก่ประชาชนในครั้งนี้) และมีส่วนร่วมในการบริหารงาน สร้างความเจริญเติบโตให้แก่กิจการของบริษัท จึงเชื่อมั่นได้ว่าการทำสัญญาเช่าที่ดิน/ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างในครั้งนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อการผลิตและการดำเนินงานของบริษัทในอนาคต

1.1.2 ความเสี่ยงจากการแข่งขันทางธุรกิจ

ในปัจจุบันสภาวะการแข่งขันในธุรกิจเครื่องเค็มค่อนข้างสูง ทั้งจากผู้ประกอบการในธุรกิจผลิตและจำหน่าย เครื่องเค็มที่มีอยู่จำนวนมาก และการเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่ การสามารถทดแทนกันได้ง่ายของเครื่องเค็มในแต่ละประเภท และการออกสินค้าใหม่ของผู้ประกอบการต่างๆ ตลอดจนการทำกิจกรรมทางการตลาด และการใช้งบประมาณประชาสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มหรือรักษาส่วนแบ่งการตลาดของผู้ประกอบการต่างๆ ส่งผลให้การแข่งขันในธุรกิจค่อนข้างรุนแรง และอาจมีผลกระทบในเชิงลบต่อความสามารถในการทำกำไรของผู้ประกอบการโดยรวม

ดังนั้น เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการแข่งขันที่อาจทำให้บริษัทต้องสูญเสียส่วนแบ่งการตลาด บริษัทจึงได้มีการเตรียมความพร้อมเสมอเพื่อรองรับการแข่งขันในธุรกิจ อีกทั้งมีการปรับตัวให้ทันกับพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยการพัฒนาสินค้าให้มีความหลากหลายสำหรับกลุ่มผู้บริโภคต่างๆ และการสร้างแบรนด์ให้มีความแข็งแกร่งเพื่อเพิ่มมูลค่าและความแตกต่างในตลาด ซึ่งไม่เพียงแต่การพัฒนาเพื่อออกเครื่องเค็มใหม่ๆ ที่เน้นสุขภาพ รสชาติ หรือความสวยงามจากการบริโภคแล้ว แต่ยังสามารถพัฒนาในด้านอื่นๆ ซึ่งรวมถึงการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้สวยงาม สร้างความคุ้มค่า คุณค่าทางโภชนาการและความปลอดภัย ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคให้ได้สูงสุด เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตัวสินค้า ตลอดจนมีการส่งเสริมการขายในรูปแบบต่างๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมายให้ได้มากที่สุด รวมทั้งให้กลับมาซื้อซ้ำให้มากที่สุด

1.1.3 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงการจัดจำหน่ายในช่องทางการค้าปลีกสมัยใหม่

รายได้จากการขายสินค้าในประเทศยังคงเป็นรายได้ที่สำคัญของบริษัท ถึงแม้สัดส่วนรายได้ต่างประเทศจะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากความสำเร็จของการขยายตลาดในต่างประเทศ ที่ทำให้ยอดการส่งออกเพิ่มสูงขึ้นมาโดยตลอด โดยในปี 2556 และงวด 3 เดือนแรกของปี 2557 รายได้จากการขายในประเทศเท่ากับร้อยละ 52.31 และร้อยละ

ละ 38.98 ของรายได้จากการขายรวมตามลำดับ ที่เหลือเป็นการส่งออกจำหน่ายในต่างประเทศ โดยการขายในประเทศ ส่วนใหญ่มาจากการจำหน่ายในช่องทางการค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) ได้แก่ ร้านสะดวกซื้อ (Convenience Store) ซูเปอร์มาร์เก็ต ไฮเปอร์มาร์เก็ต เป็นต้น ที่เหลือเป็นการจำหน่ายในช่องทางการค้าปลีกแบบดั้งเดิม (Traditional Trade)

ในปัจจุบันร้านค้าปลีกสมัยใหม่ซึ่งเป็นช่องทางหลักของการจำหน่ายสินค้าของบริษัทมีการเติบโตอย่างรวดเร็วและมีบทบาทที่สำคัญมากขึ้นสำหรับการจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งมีส่วนผลักดันให้ยอดขายสินค้าของบริษัทเติบโตเพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันร้านค้าปลีกสมัยใหม่ ก็มีสถานะการแข่งขันที่รุนแรง โดยมีการใช้กลยุทธ์การแข่งขันด้านราคาและการส่งเสริมการขายในรูปแบบต่างๆ เพื่อดึงดูดลูกค้าหรือผู้บริโภคให้มาซื้อสินค้า โดยส่วนใหญ่ห้างจะมีอำนาจต่อรองสูงกับคู่ค้าหรือเจ้าของสินค้า และมักจะมีการร้องขอค่าสนับสนุน ส่วนลดการค้าหรือค่าใช้จ่ายต่างๆ จากบริษัทที่เป็นคู่ค้าหรือเจ้าของสินค้า ประกอบกับเจ้าของสินค้าต้องมีการทำโฆษณาสินค้าในรูปแบบต่างๆ เพื่อเสริมสร้างยอดขายและให้สินค้าเป็นที่รู้จักแพร่หลาย ส่งผลให้บริษัทหรือเจ้าของสินค้าต้องรับภาระการแข่งขันและค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น และมีต้นทุนทางการตลาดที่สูงขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ดังนั้น เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงดังกล่าว บริษัทจึงได้วางแผนงานการกระจายสินค้าในช่องทางต่างๆ เพื่อสร้างความสมดุลของสัดส่วนการขายระหว่างช่องทางการค้าปลีกสมัยใหม่ และการค้าปลีกแบบดั้งเดิม (Traditional Trade) รวมถึงช่องทางการจำหน่ายในต่างประเทศให้เกิดความเหมาะสม ควบคู่ไปกับการควบคุมดูแลการบริหารการใช้จ่ายในแต่ละช่องทางให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในขณะเดียวกันก็ต้องรักษาความสัมพันธ์ที่ดี โดยการจัดกิจกรรมทางการตลาดและการส่งเสริมการขายร่วมกัน และให้ความร่วมมือกับโมเดิร์นเทรดและร้านค้าต่างๆ ตามความเหมาะสม ตลอดจนการพัฒนาแบรนด์ให้มีความแข็งแกร่ง ชัดเจน สร้างความแตกต่างและมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างการเติบโตของยอดขายของบริษัทไปพร้อมกับการขยายตัวและการเพิ่มสาขาของร้านค้าประเภทต่างๆ ในตลาด อย่างไรก็ตามในปี 2556 และงวด 3 เดือนแรกของปี 2557 บริษัทไม่มีรายได้จากการขายสินค้าให้แก่ลูกค้ารายใดรายหนึ่งเกินกว่าร้อยละ 30 ของรายได้จากการขายรวม

1.1.4 ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบ

วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตสินค้า ได้แก่ น้ำตาลทรายหรือน้ำเชื่อมบริสุทธิ์ (Liquid Sucrose) ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตเครื่องดื่ม และ เม็ดพลาสติกพีอีที (PET : Polyethylene Terephthalate) ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตบรรจุภัณฑ์ขวดพีอีที บริษัทจัดหาด้วยการซื้อจากผู้ขายในประเทศ ซึ่งวัตถุดิบดังกล่าวเป็นสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity Product) ที่มีราคาขึ้นลงตามอุปสงค์และอุปทานในตลาด หากราคาของวัตถุดิบดังกล่าวปรับตัวสูงขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อให้บริษัทมีต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นได้ นอกจากนี้ บริษัทยังมีวัตถุดิบหลักประเภทอื่นที่ใช้ผลิตสินค้า ได้แก่ น้ำผลไม้เข้มข้น ผงกาแฟ เป็นต้น ซึ่งมีมูลค่าการสั่งซื้อในสัดส่วนที่ไม่มากนัก โดยสัดส่วนการสั่งซื้อวัตถุดิบดังกล่าวไม่เกินกว่าร้อยละ 10 ของมูลค่าการสั่งซื้อรวม

เม็ดพลาสติกพีอีที สินค้าของบริษัทส่วนใหญ่บรรจุในขวดพลาสติกพีอีทีที่บริษัทสามารถผลิตได้เองในโรงงานของบริษัท ซึ่งต้นทุนการผลิตขวดนับเป็นต้นทุนหลักในการผลิตสินค้าของบริษัทด้วย โดยราคาเม็ดพลาสติกที่ใช้ในการผลิตขวดมีความผันแปรตามราคาซื้อขายของตลาดโลกและการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันดิบ ดังนั้นการปรับราคาขึ้นหรือลดลงของเม็ดพลาสติกจะมีผลกระทบโดยตรงต่อต้นทุนการผลิตบรรจุภัณฑ์ขวดของบริษัท เนื่องจากต้นทุนการผลิตขวดส่วนใหญ่มาจากต้นทุนเม็ดพลาสติก อย่างไรก็ตามในปี 2555 - 2556 ราคาน้ำมันมีความผันผวนไม่มากนัก ส่งผลให้ราคาวัตถุดิบดังกล่าวค่อนข้างนิ่งและไม่ผันผวนนัก

น้ำตาลทราย ผลผลิตของน้ำตาลทรายขึ้นกับอ้อยซึ่งเป็นพืชผลการเกษตรที่มีผลผลิตขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้า อากาศ และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปมากจากภาวะโลกร้อนในปัจจุบัน หรืออาจได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลผลิตน้ำตาลทรายที่อาจมีการขาดแคลนในบางช่วง หรืออาจมีราคาสูงขึ้นจากความไม่สมดุลของอุปสงค์และอุปทานในตลาดได้ แต่ทั้งนี้บริษัทได้ตั้งซื้อน้ำตาลทรายหรือน้ำตาลเชื่อมบริสุทธิ์จากผู้ขายในประเทศ ซึ่งในปัจจุบันราคาน้ำตาลทรายในประเทศถูกกำหนดโดยกระทรวงพาณิชย์ และไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงของราคาบ่อยนัก ที่ผ่านมามีบริษัทได้รับการยืนยันปริมาณตามความต้องการใช้ของบริษัทจากผู้ขายเพื่อให้มีเพียงพอ กับเป้าหมายยอดขายที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละปี จึงคาดว่าไม่มีผลกระทบต่อขาดแคลนวัตถุดิบดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ในอนาคตหากรัฐบาลประกาศลดอัตราภาษีน้ำตาลทรายตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม หรือ เพื่อรองรับ ก่อนการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 จะทำให้การปรับตัวของราคาน้ำตาลทรายมีความผันผวนมากขึ้น และอาจมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตของบริษัทได้

บริษัทตระหนักถึงความเสี่ยงของวัตถุดิบดังกล่าว และได้มีการบริหารความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบ และการปรับตัวของราคาวัตถุดิบ โดยมีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบในแต่ละช่วงเวลา และวิเคราะห์แนวโน้มของราคาวัตถุดิบ รวมถึงการประเมินความต้องการใช้วัตถุดิบในการผลิต เพื่อให้บริษัทวางแผนการสั่งซื้อวัตถุดิบให้สอดคล้องกับแผนการผลิต โดยทำการสั่งซื้อวัตถุดิบในปริมาณที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการผลิต ป้องกันการขาดแคลนวัตถุดิบ และการจัดเก็บสินค้าอย่างเหมาะสมไม่มากหรือน้อยจนเกินไป เพื่อให้มีต้นทุนการผลิตที่ดีที่สุด โดยไม่จำเป็นต้องเก็บ (stock) วัตถุดิบไว้มากเกินความจำเป็น และวัตถุดิบบางประเภทที่ต้องใช้จำนวนมาก บริษัทจะกำหนดปริมาณความต้องการร่วมกับผู้ผลิตเป็นรายปี และทำการสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้าไว้เป็นบางส่วนในราคาที่ตกลงกัน เพื่อป้องกันความผันผวนของราคา และสร้างความเชื่อมั่นว่าจะไม่มีปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต นอกจากนี้ ในการสั่งซื้อวัตถุดิบที่สำคัญในแต่ละรายการ บริษัทมีการเปรียบเทียบราคา คุณภาพ และเงื่อนไขอื่น ๆ ของผู้ขายอย่างน้อย 2 - 3 ราย เพื่อป้องกันการถูกเอาเปรียบ รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในลักษณะที่พหุภาคีซึ่งกันและกัน

1.1.5 ความเสี่ยงจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่

ในการออกผลิตภัณฑ์ใหม่แต่ละครั้ง ต้องใช้เงินลงทุนค่อนข้างสูง โดยเฉพาะการทำตลาด รวมถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการขาย เพื่อให้สินค้าเป็นที่รู้จัก ได้รับการตอบรับที่ดีจากผู้บริโภค และสามารถสร้างยอดขายในระดับที่น่าพอใจให้กับผลิตภัณฑ์ใหม่นั้น ซึ่งบริษัทอาจมีความเสี่ยงจากการลงทุนหากผลิตภัณฑ์ใหม่ไม่ได้รับการตอบรับหรือเป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภค โดยเฉพาะในสถานะที่มีการแข่งขันสูงในธุรกิจ และมีการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ของคู่แข่งในตลาดจำนวนมาก

บริษัทตระหนักถึงความเสี่ยงดังกล่าว และได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมในการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อลดความเสี่ยงจากความล้มเหลวในการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ ตั้งแต่ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา มีหน่วยงานวิจัยและพัฒนาที่เป็นอิสระจากหน่วยงานอื่น เพื่อทำหน้าที่พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่อย่างเป็นขั้นตอน ทั้งด้านการวิเคราะห์โอกาสทางธุรกิจ กลยุทธ์ทางการตลาด การพัฒนา ออกแบบ ทดสอบ วิจัยด้วยตัวเองของบริษัทเอง คัดเลือกผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย โดยในการออกผลิตภัณฑ์ใหม่แต่ละครั้ง บริษัทจะเน้น “ความใหม่” ที่แตกต่างและเป็นสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์ที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภค มีการทดสอบรสชาติ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ใหม่ ตลอดจนการทดสอบตลาด และการวางแผนแนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่เข้าสู่ตลาด การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมทางการตลาด เพื่อผลักดันให้กลุ่มลูกค้าเป้าหมายให้เกิดการทดลองผลิตภัณฑ์ใหม่และ

การซื้อซ้ำ เพื่อให้มั่นใจว่าการออกผลิตภัณฑ์ใหม่จะมีอัตราความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ รวมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์เดิมอย่างต่อเนื่อง จากการค้นคว้างานวิจัย การสำรวจตลาดเพื่อทราบความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

1.1.6 ความเสี่ยงจากการไม่ได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เครื่องหมายการค้าบางรายการ

ปัจจุบันบริษัทและบริษัทย่อยมีเครื่องหมายการค้าหรือตราสินค้า (Brand Logo) ที่ใช้ในการจำหน่ายสินค้ารวมทั้งสิ้น 142 เครื่องหมายการค้า ซึ่งบริษัทเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ 109 เครื่องหมายการค้า ที่เหลือจำนวน 33 เครื่องหมายการค้า เป็นกรรมสิทธิ์ของบริษัทที่เกี่ยวข้องกันแห่งหนึ่ง โดยบริษัทได้รับสิทธิให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าเป็นระยะเวลา 20 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2556 จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2576 โดยไม่มีค่าตอบแทนใดๆ ซึ่งปัจจุบันบริษัทที่เกี่ยวข้องกันดังกล่าวอยู่ระหว่างการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์เครื่องหมายการค้ามาเป็นของบริษัท คาดว่าดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปี 2558 ทั้งนี้ เครื่องหมายการค้าที่บริษัทได้รับอนุญาตให้ใช้ตามสัญญาดังกล่าวเป็นเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนในต่างประเทศทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าของบริษัทที่จำหน่ายในต่างประเทศ โดยในปี 2556 และงวด 3 เดือนแรกของปี 2557 ยอดขายสินค้าจากการใช้เครื่องหมายการค้าของบริษัทที่เกี่ยวข้องกันไม่เกินร้อยละ 30 ของรายได้จากการขายรวม

บริษัทอาจมีความเสี่ยงหากบริษัทที่เกี่ยวข้องกันไม่สามารถจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ดังกล่าวได้ เนื่องจากข้อจำกัดของกฎหมายในประเทศนั้นหรือมีเหตุอื่นใดที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ภายในระยะเวลาของสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ทำให้บริษัทอาจไม่สามารถจำหน่ายสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าของบริษัทที่เกี่ยวข้องกันได้ อย่างไรก็ตาม ภายใต้สัญญาดังกล่าวบริษัทและบริษัทที่เกี่ยวข้องกันได้ตกลงที่จะร่วมมือกันในการดำเนินการจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามสัญญานี้ต่อนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามเงื่อนไขของกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาที่เหมาะสมต่อไป ประกอบกับในปัจจุบันบริษัทที่เกี่ยวข้องกันดังกล่าวไม่ได้ประกอบธุรกิจใดๆ และได้มีการลดทุนจดทะเบียนลงแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องหมายการค้าที่มีอยู่จนตลอดจนบริษัทที่เกี่ยวข้องกันมีการถือหุ้นทั้งหมดโดยกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่และผู้บริหารของบริษัท จึงเชื่อมั่นได้ว่าความตกลงที่จะร่วมมือกันในการดำเนินการต่างๆ ตามสัญญาดังกล่าวจะเป็นไปด้วยดี เพื่อสร้างความมั่นคงและเติบโตให้แก่วิษัทอย่างต่อเนื่องต่อไป

1.1.7 ความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเกิดจากอุทกภัย

จากเหตุการณ์อุทกภัยครั้งใหญ่ของประเทศในปี 2554 ส่งผลให้พื้นที่หลายแห่งได้รับผลกระทบ และเสียหายเป็นวงกว้าง รวมถึงบริเวณที่ตั้งโรงงานบางชั้น และโรงงานคลอง 13 ที่มีน้ำท่วมขังถนนหน้าโรงงาน โดยภายในโรงงานทั้งสองแห่งไม่มีน้ำท่วมขัง แต่การขนส่งสินค้าได้รับผลกระทบบ้าง ซึ่งขณะนั้นบริษัทยังมีการผลิตที่โรงงานบางชั้นเพียงแห่งเดียว โดยโรงงานคลอง 13 การก่อสร้างยังไม่เสร็จสมบูรณ์และยังไม่ได้เริ่มสายการผลิต

ทั้งนี้ ที่ตั้งของโรงงานคลอง 13 ซึ่งตั้งอยู่ที่ถนนทางหลวงชนบท ปท.3012 (เลียบคลอง 13 ฝั่งตะวันตก) อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี เป็นพื้นที่ปลายน้ำและอยู่ใกล้แนวเส้นทาง Floodway (ทางน้ำหลาก) ที่ถูกกำหนดตามแผนแม่บทของการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของภาครัฐ เพื่อป้องกันน้ำท่วมพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศด้านฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะน้ำท่วมบริเวณพื้นที่ตั้งโรงงาน และอาจเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินหรืออาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานและเส้นทางขนส่งสินค้าของบริษัทได้ อย่างไรก็ตาม โรงงานแห่งนี้เป็นโรงงานใหม่ที่ได้เริ่มก่อสร้างในช่วงปี 2553 และได้มีการออกแบบตัวอาคาร โรงงาน ที่ตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆ โดยยกระดับความสูงของพื้นที่ชั้นล่างให้มีความสูงจากระดับพื้นผิวถนนประมาณ 2.20 เมตร ซึ่งสามารถป้องกันความเสี่ยงจากการถูกน้ำท่วมตัวโรงงานได้ในระดับหนึ่ง รวมทั้งบริษัทได้ทำประกันภัยครอบคลุมความเสียหายที่เกิด

จากภัยพิบัติทางธรรมชาติกรณีน้ำท่วมสำหรับโรงงานทั้งสองแห่งไว้ด้วยโดยประกันภัยจำกัดความคุ้มครอง กรณีที่เกิดความสูญเสีย หรือเสียหายจากภัยน้ำท่วมในวงเงินไม่เกิน 25.00 ล้านบาทต่อครั้ง และตลอดระยะเวลาเอาประกันภัย (ใช้ร่วมกันระหว่างการประกันภัยความเสี่ยงทรัพย์สินและการประกันภัยธุรกิจหยุดชะงัก)

1.1.8 ความเสี่ยงจากการลงทุนในบริษัทย่อยในต่างประเทศ

บริษัทมีการลงทุนในบริษัทย่อยที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ 2 แห่ง ได้แก่ PT. Sappe Indonesia (“Sappe Indo”) จัดทะเบียนจัดตั้งในประเทศอินโดนีเซีย ดำเนินธุรกิจนำเข้า จัดจำหน่าย และทำการตลาดให้กับเครื่องเค็มเซ็ปเป้ไปอย่างครบวงจรในประเทศอินโดนีเซีย และ Sappe Europe s.r.o (“Sappe Europe”) จัดทะเบียนจัดตั้งในประเทศสโลวาเกีย ดำเนินธุรกิจจัดจ้างผลิต จำหน่ายและทำการตลาดเครื่องเค็มเซ็ปเป้ในแถบประเทศยุโรป โดยบริษัทถือหุ้นในบริษัทย่อยดังกล่าวในสัดส่วนร้อยละ 60¹ และร้อยละ 60 ตามลำดับ ซึ่งการดำเนินธุรกิจของบริษัทย่อยในต่างประเทศดังกล่าว อาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยความเสี่ยงต่างๆ ทั้งจากปัจจัยภายในที่เกิดจากการดำเนินงานของบริษัทย่อยเอง และปัจจัยภายนอกต่างๆ เช่น ภาวะเศรษฐกิจ พฤติกรรมผู้บริโภค กำลังซื้อ เสถียรภาพทางการเมือง กฎหมาย อัตราภาษี และอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศนั้นๆ เป็นต้น ซึ่งหากมีเหตุการณ์ใดๆ ที่มากระทบต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทย่อยอย่างมีนัยสำคัญ ก็อาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทได้

ทั้งนี้ การลงทุนในต่างประเทศของบริษัทย่อยทั้งสองแห่ง บริษัทมีนโยบายควบคุม ดูแล ติดตามการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด มีการส่งตัวแทนของบริษัทดำรงตำแหน่งกรรมการใน Sappe Indo แต่สำหรับ Sappe Europe ด้วยข้อจำกัดทางกฎหมาย บริษัทจึงไม่ได้ส่งตัวแทนของบริษัทเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการใน Sappe Europe โดยปัจจุบันบริษัทควบคุมดูแลผ่านกฏบัตรสำหรับคณะกรรมการ และตารางอำนาจดำเนินการของ Sappe Europe ตามที่คณะกรรมการบริษัทได้กำหนดไว้ และในอนาคตบริษัทจะควบคุมดูแล Sappe Europe ผ่านข้อบังคับบริษัท ซึ่งปัจจุบัน Sappe Europe อยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อแก้ไขข้อบังคับของ Sappe Europe เพื่อให้มีผลบังคับใช้ได้ตามกฎหมายของประเทศสโลวาเกีย

นอกจากนี้ การลงทุนใน Sappe Europe มีข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้ถือหุ้น ในการจ่ายเงินปันผลจำนวนประมาณ 5 ล้านบาท ให้กับผู้ถือหุ้นท้องถิ่นชาวสโลวาเกียก่อน โดยเมื่อ Sappe Europe ได้จ่ายเงินปันผลครบตามจำนวนดังกล่าวแล้ว การจ่ายปันผลคราวต่อไปจะเป็นไปตามสัดส่วนการถือหุ้น ซึ่งที่ผ่านมา Sappe Europe ยังไม่มีการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นแต่อย่างใด ดังนั้น เพื่อให้สะท้อนภาระผูกพันของบริษัทในอนาคต บริษัทจึงบันทึกเงินปันผลจ่ายที่ต้องจ่ายคืนให้แก่ผู้ถือหุ้นท้องถิ่นเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียนจำนวน 4.43 ล้านบาท ในงบการเงินงวดไตรมาสที่ 1 สิ้นสุดวันที่ 31 มีนาคม 2557

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้กำหนดนโยบายการลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วมไว้อย่างชัดเจน โดยการลงทุนในต่างประเทศที่ผ่านมา บริษัทได้พิจารณาอย่างรอบคอบทั้งด้าน โอกาสการเติบโตและความเสี่ยงของการลงทุน ซึ่งการลงทุนดังกล่าวเป็นการร่วมทุนกับนักธุรกิจในประเทศนั้นๆ ที่มีความเชี่ยวชาญในธุรกิจ และมีการวางแผนงานการดำเนินธุรกิจ การขายและการตลาดร่วมกัน ตลอดจนให้มีการรายงานและการติดตามผลการดำเนินงานของบริษัทย่อยอย่างสม่ำเสมอ

¹ ที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 10/2556 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2556 ได้อนุมัติการลงทุนเพิ่มใน Sappe Indo โดยให้บริษัทเข้าซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุน และเปลี่ยนแปลงสัดส่วนการถือหุ้นเป็นร้อยละ 51: 49 โดยบริษัทถือหุ้นร้อยละ 51 และผู้ถือหุ้นชาวอินโดนีเซียถือหุ้นร้อยละ 49 ของทุนชำระแล้วของ Sappe Indo ภายหลังจากการเพิ่มทุน

1.1.9 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

บริษัทมีรายได้จากการส่งออกสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศ โดยในปี 2556 และงวด 3 เดือนแรกของปี 2557 มีรายได้จากการส่งออกร้อยละ 47.69 และร้อยละ 61.02 ของรายได้จากการขายรวมตามลำดับ โดยการส่งออกดังกล่าวมีการขายเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่วัตถุประสงค์เกือบทั้งหมดเป็นการสั่งซื้อจากในประเทศ ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ในกรณีที่อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวน อาจส่งผลกระทบต่อ การกำหนดราคาขายและยอดขายของบริษัท โดยหากเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น รายได้จากการส่งออกเมื่อแปลงค่า เป็นเงินบาทจะลดลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อรายได้และกำไรของบริษัทได้

ทั้งนี้ ในปี 2554 - 2555 และงวด 3 เดือนแรกของปี 2557 บริษัทมีกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนจำนวน 3.31 ล้านบาท 3.06 ล้านบาท และ 4.49 ล้านบาท ตามลำดับ ในขณะที่ปี 2556 มีผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนจำนวน 14.40 ล้านบาท เนื่องจากค่าเงินบาทมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางตรงกันข้ามกับราคาของอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าของบริษัท ได้ทำสัญญาขายไว้ สาเหตุมาจากความผันผวนอย่างมากของค่าเงินบาทในช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2556 โดยอัตราแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์สหรัฐฯต่อเงินบาท (อัตราขายตัวเงิน) ในไตรมาสที่ 2 ปี 2556 มีการเคลื่อนไหวในช่วงกว้างอยู่ ระหว่าง 28.3951 - 30.9397 บาทต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีความผันผวนมาก จากแนวโน้มที่แสดงการแข็งค่ามาตลอด ตั้งแต่ต้นปี 2556 และกลับอ่อนค่าลงอย่างรวดเร็วตั้งแต่ช่วงประมาณกลางไตรมาสที่ 2 ปี 2556 ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่พลิกผันสวนทางกับการคาดการณ์ของตลาดในช่วงก่อนหน้า และเป็นปัจจัยภายนอกที่บริษัทมีอาจควบคุมได้ ถึงแม้บริษัท ได้มีมาตรการการบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนอย่างรัดกุมแล้วก็ตาม

อย่างไรก็ตาม บริษัทตระหนักถึงความเสี่ยงดังกล่าว โดยมีการกำหนดนโยบายที่เหมาะสมเข้าทำสัญญาขาย อัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าในทุกๆ เดือนเพื่อลดความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนให้มีเสถียรภาพมากขึ้น มีการกำหนด ราคาขายในตลาดต่างประเทศแต่ละครั้งให้ครอบคลุมความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนในระดับหนึ่ง ตลอดจนมีการติดตาม ข่าวสารต่างๆอย่างใกล้ชิดเพื่อประกอบการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วทันที่ นอกจากนี้ ในเดือนกันยายน 2556 บริษัทได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ทำหน้าที่กำกับดูแลและบริหารความเสี่ยงในด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึง ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงด้านต่างๆ ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับภาวะการดำเนินงานของบริษัท

1.1.10 ความเสี่ยงจากมาตรการกีดกันทางการค้าสำหรับการขายสินค้าในต่างประเทศ

ในการจำหน่ายสินค้าในต่างประเทศ สินค้าของบริษัทต้องผ่านการขออนุญาตการนำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายใน ประเทศนั้นๆ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยในบางประเทศอาจมีข้อกำหนดหรือมาตรการต่างๆ ในรูปแบบมาตรการ ด้านภาษี เช่น การตั้งภาษ้นำเข้าสินค้าในอัตราสูง หรือมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี เช่น การกำหนดให้สินค้าผ่านท่าเรือและ สนามบินเพียงบางแห่ง เป็นต้น การกีดกันทางการค้าในลักษณะดังกล่าวอาจทำให้บริษัทต้องใช้เวลาในการขออนุญาต นำเข้าสินค้านานขึ้น หรืออาจเป็นอุปสรรคในการส่งออกสินค้าไปจำหน่ายในประเทศนั้นๆ ได้

อย่างไรก็ตาม การจำหน่ายสินค้าในต่างประเทศของบริษัทส่วนใหญ่เป็นการจำหน่ายในประเทศแถบเอเชีย ซึ่งไม่มีมาตรการกีดกันทางการค้าเข้มงวดดังเช่นในแถบประเทศยุโรป รวมทั้งการจำหน่ายสินค้าในต่างประเทศ ผู้นำ เข้าสินค้าจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานขออนุญาตให้สินค้าของบริษัทไปจำหน่ายในประเทศนั้นๆ ได้ หรือในกรณีที่ บริษัทประสบปัญหาการส่งออก ส่วนใหญ่จะเป็นผลทำให้บริษัทใช้เวลาขออนุญาตนานขึ้น นอกจากนี้ บริษัทมีการ ติดตามสถานการณ์ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อส่งออกสินค้าอย่างใกล้ชิด และมีการเตรียมความพร้อมตลอดเวลา เพื่อ ปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

1.1.11 ความเสี่ยงด้านการเงินจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น

บริษัทอาจมีความเสี่ยงด้านการเงิน จากการไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้ระยะยาวที่ทำกับสถาบันการเงินแห่งหนึ่ง ที่กำหนดให้บริษัทต้องดำรงอัตราส่วนทางการเงินตามงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2555 ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน ไม่เกิน 2.0 เท่า โดย ณ วันที่ 30 ธันวาคม 2555 บริษัทมีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนเท่ากับ 2.06 เท่า เกินกว่าอัตราที่กำหนด ทั้งนี้ การผิดเงื่อนไขดังกล่าวบริษัทได้รับการอนุมัติผ่อนผันจากสถาบันการเงินที่กู้ยืมตามหนังสือขอผ่อนผันฯ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2555

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันบริษัทได้มีการแก้ไขสัญญากับสถาบันการเงินดังกล่าวเกี่ยวกับเงื่อนไขดำรงอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนจากเดิม 2.0 เท่า ณ สิ้นปี 2556 เป็นไม่เกิน 5.0 เท่า 4.25 เท่า และ 2.5 เท่า ณ สิ้นปี 2556 - 2558 เป็นต้นไป ตามลำดับ ทั้งนี้ บริษัทได้รับวงเงินกู้ยืมเงินเพิ่มเติมเพื่อขยายกำลังการผลิตจำนวน 400 ล้านบาท ซึ่งตามแผนงานของบริษัทคาดว่าในปี 2557 จะมีการเบิกเงินกู้ยืมจำนวน 356 ล้านบาท ดังนั้นหากคำนวณรวมเงินกู้ยืมที่คาดว่าจะเบิกเพิ่มเติมจากสถาบันการเงินดังกล่าวข้างต้นกับหนี้สินรวมตามงบการเงินเฉพาะกิจการ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2557 จำนวน 792.46 ล้านบาท จะทำให้หนี้สินรวมเพิ่มขึ้นเป็น 1,148.46 ล้านบาท และเมื่อเปรียบเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทตามงบการเงินเฉพาะกิจการ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2557 (หลังปรับลดจากการจ่ายเงินปันผลระหว่างกาลที่ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 2/2557 เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2557 จำนวน 275.63 ล้านบาท) ที่เท่ากับ 295.06 ล้านบาท (การคำนวณภายใต้สมมติฐานว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในรายการอื่นใดนอกจากการเพิ่มขึ้นของเงินกู้ยืมดังกล่าว) บริษัทจะมีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนเท่ากับ 3.89 เท่า

บริษัทอาจมีความเสี่ยงจากความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และมีค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นจากการกู้ยืมเงินที่เพิ่มขึ้นมากดังกล่าว หากแต่พิจารณาถึงการกู้ยืมเงินส่วนที่เพิ่มขึ้นเพื่อมาซื้อเครื่องจักรสามารถดำเนินการโดยใช้ระยะเวลาไม่นาน ซึ่งภายหลังจากติดตั้งเครื่องจักรแล้วเสร็จและดำเนินการได้ บริษัทก็จะมีรายได้และกระแสเงินสดเพิ่มขึ้น ประกอบกับการชำระคืนเงินกู้ยืมส่วนนี้จะมาจากบางส่วนของเงินที่ได้จากการเสนอขายหุ้นให้แก่ประชาชนในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม ซึ่งจะทำให้บริษัทมีเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินและหนี้สินรวมลดลง และมีภาระดอกเบี้ยลดลง รวมทั้งจะมีส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นจากทุนจดทะเบียนและส่วนเกินมูลค่าหุ้นที่เพิ่มขึ้นจากการเสนอขายหุ้นให้แก่ประชาชนในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม รวมทั้งกำไรที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการลงทุนขยายกำลังการผลิตดังกล่าว ซึ่งจะช่วยให้บริษัทสามารถรักษ้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนไม่ให้เกินอัตราที่กำหนด และมีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

1.2 ความเสี่ยงต่อการลงทุนของผู้ถือหุ้นหลักทรัพย์

1.2.1 ความเสี่ยงจากการมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่มีอำนาจกำหนดนโยบายการบริหาร

ปัจจุบันครอบครัวรักอิระพงศ์ ถือหุ้นทั้งหมดในบริษัท (ร้อยละ 100 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทก่อนการเพิ่มทุนและเสนอขายหุ้นให้แก่ประชาชนในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม) ซึ่งเป็นเสียงที่สามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้ทั้งหมด รวมทั้งสามารถควบคุมนโยบายและการบริหารงานในบริษัทได้ และถึงแม้ภายหลังการเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนต่อประชาชนแล้ว ครอบครัวรักอิระพงศ์ ยังคงมีเสียงข้างมาก โดยถือหุ้นในบริษัทคิดเป็นร้อยละ 75 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทหลังเพิ่มทุน ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ทำให้ครอบครัวรักอิระพงศ์ ยังคงสามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งกรรมการ หรือการขอมติในเรื่องอื่นที่ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ตลอดจนเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4

ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้นผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัทอาจมีความเสี่ยงจากการไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อถ่วงดุลเรื่องที่ผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอได้

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การดำเนินธุรกิจของบริษัทเป็นไปอย่างโปร่งใส และมีการถ่วงดุลอำนาจดังกล่าว บริษัทจึงได้จัดโครงสร้างการบริหารจัดการ โดยมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และได้กำหนดขอบเขตการดำเนินงานการมอบอำนาจให้แก่กรรมการและผู้บริหารอย่างชัดเจน มีการแต่งตั้งบุคคลภายนอกที่เป็นอิสระเข้าร่วมในคณะกรรมการบริษัทและดำรงตำแหน่งกรรมการอิสระ 4 ท่าน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นกรรมการตรวจสอบ 3 ท่าน จากจำนวนกรรมการทั้งสิ้น 9 ท่าน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ ถ่วงดุลการตัดสินใจ และพิจารณาอนุมัติรายการต่างๆ ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมทั้งบริษัทได้กำหนดมาตรการการทำการรายการกับบุคคลที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ โดยจำกัดการออกเสียงของผู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้บริษัทยังจัดให้มีหน่วยงานตรวจสอบภายในโดยการว่าจ้างบริษัทผู้ชำนาญการจากภายนอกที่ปฏิบัติงานเป็นอิสระและขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ มีหน้าที่หลักในการดูแลระบบการควบคุมภายในเพื่อให้เป็นไปตามระบบที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ถือหุ้นถึงความโปร่งใสและถ่วงดุลอำนาจในการบริหารงานของบริษัท

1.2.2 ความเสี่ยงในเรื่องตลาดรองสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์

เนื่องจากการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้ เป็นการเสนอขายก่อนที่จะได้รับอนุมัติให้นำหุ้นเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้ลงทุนอาจมีความเสี่ยงในเรื่องสภาพคล่อง และการไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นตามที่คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ ซึ่งจะมีผลให้ไม่มีตลาดรองสำหรับการซื้อขายหุ้นสามัญของบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ดำเนินการยื่นคำขอให้รับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแล้ว ซึ่งขณะนี้ตลาดหลักทรัพย์อยู่ระหว่างการพิจารณารับหลักทรัพย์ของบริษัทเข้าเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ทั้งนี้ บริษัท แอดไวเซอร์ พลัส จำกัด ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของ บริษัทในเบื้องต้นแล้วพบว่า บริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ ตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง การรับหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน พ.ศ. 2544 ลงวันที่ 22 มกราคม 2544 (รวมที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม) ยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นรายย่อย โดยบริษัทต้องมีผู้ถือหุ้นรายย่อยไม่ต่ำกว่า 1,000 ราย และต้องถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของทุนชำระแล้ว โดยที่ปรึกษาทางการเงินคาดว่า ภายหลังจากการเสนอขายหุ้นแล้วเสร็จ บริษัทจะมีคุณสมบัติเกี่ยวกับการกระจายการถือหุ้นรายย่อยครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวข้างต้น

1.2.3 ความเสี่ยงเรื่องผลกระทบจากราคาหลักทรัพย์จากการใช้สิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญของบริษัทที่ออกให้แก่ผู้บริหารและพนักงานของบริษัท ซึ่งมีราคาใช้สิทธิต่ำกว่าราคาเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนในครั้งนี้

ที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 4/2556 เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2556 ได้มีมติอนุมัติการออกและจัดสรรใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญของบริษัท (“ใบสำคัญแสดงสิทธิ”) ชนิดระบุชื่อผู้ถือ และไม่สามารถเปลี่ยนมือได้ ให้แก่ผู้บริหาร (รวมถึงผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งกรรมการ) และพนักงานของบริษัท (จัดซื้อจำกัดการโอน) จำนวน 4,620,000 หน่วย อายุ 4 ปี นับจากวันออกใบสำคัญแสดงสิทธิ ราคาเสนอขายหน่วยละ 0.00 บาท อัตราการใช้สิทธิ 1 หน่วย ใบสำคัญแสดงสิทธิ ต่อ 1 หุ้นสามัญ ราคาการใช้สิทธิ 10.125 บาทต่อหุ้น (เว้นแต่กรณีมีการปรับราคาใช้สิทธิตาม

เงื่อนไขการปรับสิทธิ) ซึ่งผู้บริหารและพนักงานที่ได้รับจัดสรรใบสำคัญแสดงสิทธิจะเริ่มทยอยใช้สิทธิในการแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญของบริษัทได้ตั้งแต่ใบสำคัญแสดงสิทธิอายุครบ 12 เดือน

ราคาการใช้สิทธิดังกล่าว ต่ำกว่าราคาเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนให้แก่ประชาชนในครั้งนี้อย่างน้อย 10.125 บาท ต่อหุ้น หรือต่ำกว่าร้อยละ 25 ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงมีความเสี่ยงจากการมีต้นทุนในการถือหุ้นสามัญสูงกว่าต้นทุนการใช้สิทธิของผู้บริหารและพนักงานที่ถือใบสำคัญแสดงสิทธิ และอาจมีความเสี่ยงที่ราคาหุ้นอาจลดต่ำลง หากผู้บริหารและพนักงานขายหุ้นหลังการใช้สิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิ นอกจากนี้ ผู้ลงทุนจะมีผลกระทบต่อส่วนแบ่งกำไร (EPS Dilution) และผลกระทบต่อส่วนการถือหุ้น (Control Dilution) ในกรณีผู้บริหารและพนักงานใช้สิทธิซื้อหุ้นสามัญตามใบสำคัญแสดงสิทธิทั้งจำนวน โดยผู้ลงทุนจะมีส่วนแบ่งกำไรและสิทธิออกเสียงลดลงร้อยละ 1.52 คำนวณจากฐานทุนชำระแล้วภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนและการใช้สิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิ ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 304,620,000 หุ้น สำหรับผลกระทบต่อราคาหุ้น (Price Dilution) เนื่องจากหุ้นสามัญของบริษัทยังไม่เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จึงยังไม่มีราคาตลาดของหุ้นที่ใช้อ้างอิงได้ แต่หากคำนวณผลกระทบต่อราคาหุ้นร้อยละ 0.38

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบดังกล่าวข้างต้นจะยังไม่เกิดขึ้นทันที เนื่องจากเงื่อนไขของระยะเวลาการใช้สิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิที่กำหนดให้ผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิสามารถใช้สิทธิได้หลังจากมีอายุครบ 12 เดือนนับจากวันที่ออกใบสำคัญแสดงสิทธิแล้ว โดยสามารถใช้สิทธิครั้งแรกได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของใบสำคัญแสดงสิทธิที่ผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิแต่ละคนได้รับจัดสรร และในทุกๆ 6 เดือนหลังจากวันใช้สิทธิครั้งแรกสามารถใช้สิทธิได้ไม่เกินร้อยละ 20 ร้อยละ 30 ร้อยละ 40 ร้อยละ 55 ร้อยละ 70 และร้อยละ 100 ของใบสำคัญแสดงสิทธิที่ผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิแต่ละคนได้รับจัดสรร นอกจากนี้ การจัดสรรใบสำคัญแสดงสิทธิในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัท อันจะส่งผลต่อมูลค่าทางธุรกิจให้เพิ่มขึ้นในอนาคตและเป็นประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้น โดยรวม (รายละเอียดของใบสำคัญแสดงสิทธิ แสดงไว้ในหัวข้อ 2.8 โครงสร้างเงินทุน)

1.2.4 ความเสี่ยงเรื่องผลกระทบต่อผลการดำเนินงานจากการใช้สิทธิใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญของบริษัทที่ออกให้แก่ผู้บริหารและพนักงานของบริษัท

การออกใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญของบริษัทให้แก่ผู้บริหารและพนักงานของบริษัท บริษัทต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 2 เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ โดยรับรู้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการออกใบสำคัญแสดงสิทธิโดยคำนวณจากส่วนต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของใบสำคัญแสดงสิทธิ กับราคาใช้สิทธิเป็นค่าใช้จ่ายผลประโยชน์ตอบแทนแก่ผู้บริหารและพนักงานในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จตามสัดส่วนการใช้สิทธิตามใบสำคัญแสดงสิทธิที่เกิดขึ้นในแต่ละงวดบัญชีที่มีการใช้สิทธิ ตลอดอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิ และสำรองการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ด้วยจำนวนเดียวกันแสดงภายใต้ส่วนของผู้ถือหุ้นในงบแสดงฐานะการเงิน ซึ่งหากส่วนต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของใบสำคัญแสดงสิทธิ กับราคาใช้สิทธิมีจำนวนมาก อาจกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทได้